



ת"פ 47072/07/18 - מדינת ישראל נגד ויקטור גיא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 47072-07-18 מדינת ישראל נ' גיא (גואטה)

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: ויקטור גיא (גואטה)

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודייתו בעובדות כתב האישום, שניתנה במסגרת הסדר טיעון כולל - בשלושה אישומים שעניינם **בקבלת דבר במרמה** (עבירה לפי הוראות סעיף 415 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; להלן - חוק העונשין), **ועושה על ידי הפקעת מחיר** (עבירה לפי הוראות סעיף 431(2) לחוק העונשין).
2. בעובדות כתב האישום הואשם הנאשם, אינסטלטור במקצועו, בכך שבשלוש הזדמנויות שונות דרש וקיבל סכומי כסף גבוהים במידה בלתי סבירה בעבור תיקונים שביצע - והכל תוך ניצול גילם, חוסר הבנתם וחולשתם של המתלוננים בתיק.
3. כתב האישום, האוחז שלושה אישומים, הוגש בד-בבד עם הסדר הטיעון שנערך בין הצדדים. בעובדות כתב האישום נטען, בתמצית, כלהלן:
האישום הראשון - ביום 17.1.16 התקשר מר יצחק ברנובר (להלן - המתלונן), יליד שנת 1922, על מנת להזמין אינסטלטור לתיקון סתימה בביתו. הנאשם הגיע לביתו של המתלונן והציג מצג שווא שלפיו, פרט לתקלה בגינה הוזמן, קיימת סתימה נוספת המצריכה שטיפת צינור וכן נדרשת קדיחת חורים בבית. בעבור תיקון התקלה, קיבל הנאשם שיקים בסכום של 21,000 ₪, סכום העולה במידה בלתי סבירה על התמורה המקובלת לתיקון התקלה.
האישום השני - ביום 4.7.16 התקשרה גב' עדנה יגרמן (להלן - המתלוננת), ילידת שנת 1938, על מנת להזמין אינסטלטור לתיקון הניאגרה שבשירותים בביתה. הנאשם ומר אושרי אבוטבול (להלן - אבוטבול) הגיעו לביתה של המתלוננת, הציגו מצג שווא שלפיו על מנת לתקן את התקלה יש לטפל בכל צנרת המים באמצעות שימוש במכשיר אלקטרוני וכי כך הם עשו.
על מנת לקבל את שכר עבודתם במזומן ליוו הנאשם ואבוטבול את המתלוננת לסניף הבנק וקיבלו לידיהם סכום של 5,000 ₪ במזומן ושיק בסכום של 7,000 ₪; סכומים העולים במידה בלתי סבירה על התמורה המקובלת לתיקון התקלה.
האישום השלישי - בסמוך ליום 29.5.16 התקשרה גב' חיה יעקובוביץ' (להלן - המתלוננת), ילידת



שנת 1949, בשם אמה הקשישה, על מנת להזמין אינסטלטור לתיקון נזילה בשירותים. ביום 2.6.16 הגיעו הנאשם ואבובטבול לבית אמה של המתלוננת. בסיום עבודתם הציגו הנאשם ואבובטבול מצג שווא לפיו תיקנו את הנזילה באמצעות החדרת חומר אל צנרת הבית ועלות התיקון היא 30,000 ₪.

המתלוננת שילמה לנאשם 9,000 ₪, ולאבובטבול 21,000 ₪ - סכומים העולים במידה בלתי סבירה על התמורה המקובלת לתיקון התקלה.

4. בכל אחד מהאישומים הואשם הנאשם בעבירה אחת של **קבלת דבר במרמה** (לפי הוראות סעיף 415 לחוק העונשין) ובעבירה אחת של **עושק על ידי הפקעת מחיר** (לפי הוראות סעיף 431(2) לחוק העונשין).

5. כתב האישום הוגש בד בבד עם הודעת הצדדים אודות הגעה להסדר הטיעון. הסדר הטיעון בין הצדדים בכתב נערך בכתב והוא כולל הסכמות מלאות, הן במישור הדיוני (הסכמה על נוסח כתב האישום) והן במישור העונשי.

6. במישור העונשי הוסכם כי הצדדים יעתרו במשותף לענישה כלהלן:

(1) שישה חודשי מאסר בפועל לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

(2) פיצויים לנפגעי העבירה: פיצויים בסך 10,500 ₪ למתלונן באישום הראשון; פיצויים בסך 12,000 ₪ למתלוננת באישום השני; ופיצויים בסך 9,000 ₪ למתלוננת באישום השלישי. אופן תשלום הפיצוי (מספר התשלומים ומועדם), יקבע בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט.

(3) מאסר על תנאי לפי שיקול דעתו של בית המשפט.

7. הנאשם הודה בעובדת כתב האישום והורשע, על יסוד הודייתו זו, בעבירות שבהן הואשם (ר' בהכרעת הדין מיום 01.11.18).

ב. הראיות לקביעת העונש ועיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

8. המאשימה לא הגישה ראיות לעונש. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על הערכים החברתיים שנפגעו כתולדה ממעשי הנאשם ובהם חופש הרצון, הפעולה והבחירה של האזרחים, וכן ההגנה על החלשים בחברה. ב"כ המאשימה הוסיפה כי מעשיו של הנאשם הם חלק מתופעה כלכלית-חברתית של מרמה ועושק כלפי אזרחי המדינה המוחלשים, ומכאן חשיבות במיגורם. בהתחשב בשיקולים אלה עתרה אפוא ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם אחד, לכלל העבירות, בין שישה חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

9. ב"כ המאשימה עתרה לכיבוד הסדר הטיעון, אליו הגיעו הצדדים, תוך פירוט הנימוקים לעריכתו. בין השאר ציינה ב"כ המאשימה את הודיית הנאשם ונטילת האחריות על מעשיו, את האפקטיביות בענישה בשל סמיכות הזמנים היחסית בין ביצוע העבירה לבין השתת העונש, וכן את החיסכון הרב בזמן שיפוטי נוכח היקפו של התיק. לאור נסיבות אלה, בצירוף נסיבות האישיות המיוחדות של הנאשם, עתרה ב"כ המאשימה למיקום הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם (לשיטתה) וכפועל יוצא מכך לכיבוד הסכמות הצדדים.

10. ב"כ המאשימה הדגישה במיוחד את חשיבות הפיצויים למתלוננים בעבירות כגון דא, שמטרתן רווח



כלכלי. בפיצויים בנסיבות כאלה, מעבר להוצאת העוקץ מידי הגזלן, יש גם היבט שיקומי. ב"כ המאשימה עתרה עוד, כי הפיצויים למתלוננים ישולמו בתשלום אחד, מוקדם ככל הניתן. בהקשר זה הדגישה ב"כ המאשימה את גילם המתקדם של המתלוננים כנימוק לדחיית עתירות לקביעת מועד מאוחר לתשלום הפיצויים ולחלוקתם לתשלומים רבים.

11. מטעם ההגנה העידה, לעניין העונש, אשתו של הנאשם (ר' בפרוטוקול, עמ' 4). בעדותה תיארה האישה את המשפחה, הכוללת שלושה ילדים - בן כבן חמש שנים, הסובל בין השאר מתסמונת דאון, ושתי תאומות צעירות יותר - ואת חלקו המרכזי של הנאשם בטיפול הצמוד הנדרש בבן וכן בטיפול בילדים בכלל. עוד עמדה אשת הנאשם על מצבם הכלכלי הקשה של בני הזוג וביקשה להקל עם הנאשם ובדרך זו גם עם בני משפחתו.

12. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו את נטילת האחריות מצד הנאשם, על כל השלכותיה בחיסכון בזמן שיפוטי ובייתור שמיעת המתלוננים - כאשר מדובר במתלוננים שאינם צעירים. ב"כ הנאשם הוסיף והדגיש כי הנאשם הסכים להסדר הטיעון על אף הפגיעה שתיגרם למשפחתו מהענישה המבוקשת וחרף סוגיות משפטיות שהיו טעונות הכרעה לו בחר לנהל את משפטו עד תום.

13. ב"כ הנאשם הדגיש, לעניין הפגיעה שנגרמה ושתיגרם לנאשם ולמשפחתו, את ההד התקשורתי הרב של הפרשה שהליך זה הוא חלק ממנה. להוותו, שמו של הנאשם ותמונתו פורסמו בתחקיר בערוץ טלוויזיה, במסגרת תכנית עם אחוז צפייה גבוה, ועקב כך נגרמו לו פגיעות קשות ביותר. בנסיבות אלה ובהתחשב בעונש שעליו הוסכם, לרבות הפיצויים המשמעותיים, הוסיף ב"כ הנאשם וטען כי הסדר הטיעון הוא בגדר הסביר ועל כן יש לכבדו.

14. עוד עתר ב"כ הנאשם לדחיית תחילת נשיאת עבודות השירות לחודש מאי השנה, על מנת לאפשר לנאשם לחסוך כסף באופן שיאפשר לו לכלכל את משפחתו בזמן ביצוע עבודות השירות, כמו גם לשלם את הפיצויים למתלוננים. מנימוק זה עתר ב"כ הנאשם גם לצמצום שעות עבודות השירות לשעות הערב בלבד. לעניין תשלום הפיצויים עתר ב"כ הנאשם לחלוקתם לתשלומים רבים, שלא יעלו על סך של 1,000 ₪ בחודש.

15. הנאשם, בדברו האחרון לעונש, עתר אף הוא לדחיית מועד תחילת נשיאת עבודות השירות לחודש מאי, לדבריו על מנת שיוכל לנצל את חודשי החורף - בהם העבודה מרובה - לפרנסת משפחתו. הנאשם הדגיש כי מצבה הכלכלי של משפחתו בכי רע, שכן אשתו אינה עובדת ובנו נדרש לטיפול שונים, ועל כן אין באפשרותו לשלם את סכום הפיצויים הגבוה בתשלום אחד. עם זאת יש להעיר, כי הנאשם לא התייחס כלל בדברו האחרון לעונש לנסיבות העבירות מושא כתב האישום או למתלוננים.

ג. דין והכרעה:

16. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם. במקרה דנא עסקינן בהסדר טיעון, הכולל הסכמות מלאות לעניין העונש, ועל כן הדגש הוא בבחינת סבירות ההסדר לרקע נימוקיו וטעמיו, כמו גם מדיניות הענישה הנהוגה.

17. בהתחשב במכלול נסיבות העניין ובמדיניות הענישה הנהוגה מקובל עליי מתחם העונש ההולם לו עתרה ב"כ המאשימה (מתחם עונש הולם שבין שישה חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאתם בדרך של



עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל). מדובר אפוא בהסדר טיעון שעל פניו הוא בגדר הסביר ועל כן חובת בית המשפט היא לכבדו.

18. לעניין סבירות הסדר הטיעון יש גם לציין את נסיבותיו האישיות של הנאשם - יליד שנת 1984, ללא הרשעות קודמות, מטופל במשפחה הכוללת שתי בנות פעוטות ובן מאותגר - וגם את הענישה הכלכלית הלא-מבוטלת עליה הוסכם. בנסיבות אלה, וכאשר עסקין במקרה בו הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו בד בבד עם הגשת כתב האישום, הסדר הטיעון הוא, כאמור, בגדר הסביר.

19. ב"כ הנאשם עתר מאוד לדחיית מועד תחילת ביצוע עבודות השירות במספר חודשים נוספים, אך יש לזכור כי מאז הגשת כתב האישום כבר חלפה למעלה מחצי שנה - וניתנו לנאשם דחיות ממושכות - ואין מקום לדחייה משמעותית נוספת. עוד יש לציין כאן, כי סמכות בית המשפט להתערב בשעות עבודות השירות היא מצומצמת ומוגבלת, ואינה כוללת סמכות לצמצום העבודה לשעות הערב בלבד (כמבוקש על ידי הסניגור). יתר על כן, בהתחשב במכלול נסיבות העניין לא מדובר במקרה חריג באופן המצדיק את הפעלת הסמכות המוגבלת יותר, הקבועה בהוראות סעיף 51(ב) לחוק העונשין, ולצמצם את שעות עבודות השירות.

20. באשר לפיצויים, הצדדים הותירו את שאלת קביעת מספר התשלומים ומועדם לשיקול דעת בית המשפט. אכן, כטענת ב"כ המאשימה, המתלוננים אינם צעירים - הגם שיש במישור זה הבדל בין המתלונן לבין שתי המתלוננות - ועל כן ראוי הוא שלא לדחות את מועד תשלום הפיצויים להם יתר על המידה. עם זאת, כאשר מדובר בעיצום כספי חובת בית המשפט היא להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם (והשווה לאמור בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין).

21. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 6 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 19.12.18.

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 24.03.19 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריאח בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה מהעבירות בהן הורשע.

(ג) פיצויים למתלוננים, כלהלן: פיצויים למתלונן באישום הראשון (עד תביעה מס' 1) בסך של 10,500 ₪; פיצויים למתלוננת באישום השני (עד תביעה מס' 7) בסך של 12,000 ₪; פיצוי למתלוננת באישום השלישי (עד תביעה מס' 8) בסך של 9,000 ₪.

הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט ב-18 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 01.05.19 ובכל אחד בחודש שלאחריו.



היה והנאשם לא יפקיד את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מידי.
באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלוננים, לצורך
העברת הפיצויים.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט אדר א' תשע"ט, 24 פברואר 2019, במעמד הצדדים.